

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

KEZÜNKBEN A HATALOM

Szólnak a harsonák. Fújjuk, fújjuk a kürtöket, a harsonákat, az örök magyar ébresztőt. Fajtánk telep dtsége, rövid lejáratú szalmalángja gyakori elindulásokat, sűrű felébredéseket igényel. Szokásunk, hogy a részleteredményeknél, a kis fordulóknál biztos megpihenésben felelünk meg. Szokásunk, hogy eltérünk a lényegtől és elkalandozunk idegen vizekre. A szomszédba megyünk azért, ami otthon is megtalálható, aminek bővében vagyunk.

Minden ember hatalomra vágyódik, vonzza a fény és erő. Hatalmat látunk és látnak sokan a pénzben és vagyonban. Az anyagi lehetőségek nagyon sok emberrel elhitetik azt, hogy a boldogság is együttjár az anyagiakkal. Futnak a pénz után. Hatalmat látnak egyesek az alávalóságban és jellemtelenségben, mert sohasem kell következetesnek lenni, mert a következményeket nem kell viselni, hanem tovább lehet állni egy házzal. Hatalmat látnak a hazításban és forradalmi szolamokban, amikkel az alsóbb ember kedélye megszerűen lehet felkorbácsolni. A pénz, az alávalóság, jellemtelenség, hazítás és tömegszítás veszedelmes hatalmak. Ezekre építeni, ezekből eredményeket kipréselni gyenge jellemű emberek is tudnak.

A magyar iparosifjúság nem rendelkezik nagy anyagi lehetőségekkel, hisszük azonban, hogy a lelke nemes és erkölcsi tartalommal teli és hogy a hazítások s uszítások nagy áradata után meghiggadt. Meghiggadt annyira, hogy belátja végül azt, hogy a legnagyobb hatalom, ami a kezében van, a szervezetség. A mi

szervezettségünk nem a sorbanálló lökdösődése és talpaló túlekedése, hanem a legősibb egymásratalálási forma. Szinte mondhatnám, hogy a mi szervezettségünk az ősi patriarchalis rend erejét és méltóságát tükrözi vissza és így egészen a szervezés gyökeréig hatol le.

Nálunk az egyén érték, mert tag és nem egyszerű szám, statisztikadagasztó. Nálunk az ifjú jogokkal és igényekkel rendelkezik, megvan az Isten rendelte helye Kolping családlund társadalmában. Őt vannak hívntva támogatni az idősebbek és tapasztaltak. Őt szolgálják Krisztus szolgálai is. Minden társa egyenrangú tagja a nagy családnak, akik közös célért küzdenek. Az idősebb atyja vagy bátyja a fiatalnak, és nem rabszolgatartója. Ez a patriarchalis, ősi, kedves rendiség teszi a mi szervezettségünket felejtethetlenné és kedvessé. Ebben a legemberibb keretben a modern szervezés minden jósága és technikája helyet kaphat és helyet is kap, ha minket akar szolgálni.

Ezzel a gyökerében ősi, technikájában modern és ütemes szervezetséggel akarunk az iparosifjúságért küzdeni. Azonban az ifjúságnak is át kell látni azt, hogy a legelembib és legelső követelmény: a családhoz való tartozás, bekapcsolódás a közös életbe. Se mi, se mások nem nevezhetjük keresztény iparosnak azt, aki kereszténység nélkül ipart folytat, vagy ipari szakmahaiggással akar keresztény közeléte teremteni a mi sorainkban. At kell látnia minden egyes munkásifjúnak azt, hogy ebben a szervezetségben nem-

csak őrá van szükség, hanem neki is szüksége van mireánk.

Közel félmillió magyar iparosifjú él a legnagyobbodott Magyarországon. Ez a félmillió iparosifjú társadalom azonban a legényegyletieket leszámítva, távol él egymástól. Az ereje szórakozásokban, összeköttetések megkeresésében, mások kiszolgálásában és nem utolsó sorban egymás elleni közelharcban és áskálódásban telik el. Mennyivel kevesebb erőt igényelne és mégis mennyivel több eredménnyel járna ezeknek a távollevőknek az élete, ha átlátnák azt, amit a szervezetségről mondtunk, ha sorainkba állnának. Nem sok az egész, csak közénk kell állni és máris többen vagyunk, hatalmasabbak vagyunk, kifelé és befelé egyaránt nagyobb energiával rendelkezünk.

Az új munkaévben minden egyetleni tagnak legalább egy tagot kellene lelkieg a világrahoznia: beszerveznie. Ugy-e nem nagy munka, nem lehet beleszakadni? Ez az egy tagszerzés a munkásifjúságnak „szemszedése”, szemenkénti gyűjtése azonban nagyon sokat jelent. Eredményezné azt, hogy a Legényegylet mindenütt megegyeszer akkora hatalommal és tekintéllyel tudna a munkásifjúság ügyében eljárni. Eredményezné, hogy az ügyeinket sokkal nagyobb tiszteletben tartanánk és jobban megbecsülnének. Igen, mert a szervezetség hatalom.

Néhány évvel ezelőtt futott egy magyar film „300.000 pengő az utcán”. Ma még közel félmillió magyar munkásifjú teng-leng az utcán és kallódik lassan el. E közül a veszendő érték közül csak egyet ments meg Legényegyleti Testvér és állíts a sorainkba, akkor a kötelességedet teljesítetted.

A mozilátogató közönség bizonyára emlékszik meg Chaplin legutolsó filmjére, a Modern idökre. A film nálunk megbukott, mert úgy látszik nagyon is szíven találta az embereket. A modern kor embere rádőbönt arra, hogy a technika rabszolgája lett és a gépek világában elvesztette önállóságát. Az egyén tragikumja a technikai fejlettséggel egyelőre be-teljesedett.

A mai világ nem kedvez az egyé-niségeknek s az egyéniségek kifej-lődésének. Még a nagy országokban is a tömegembertermelés folyik, ahogy azt a világhíres francia származású Nöbeldijas orvos: Carrel megállapítja. Kétségtelen, hogy a szabad egyéniség kifejlődésének ma sok akadályja van. Nemesak az idök, de a rendszerek is egyre jobban morzsolni igyekeznek és mindegyre kisebb térre szorítják a szabadaka-ratot. Ebben a szűk határok közé szorított tömegben egyre több lesz a primitív vonás s az emberek egy-re jobban a csordaember jellegét veszik fel. Nálunk is vannak olyan irányok, amelyek az ember szabad egyéniségének fejlesztésével vaj-mi keveset törönek, sőt annak el-nyomását nem egyszer szükséges-nek tartják. Természetesen ez a nevelési rendszer sem vezethet máshoz, mint az egyén tragikumához s más szerepet nem tölthet be, mint azt, hogy a technika által megkezdett rabszolganevelést tökéletesíti és be-teljesíti.

A legényegyleti világnézet minő-ségi embert nevel és művel. Küzde-ni akar az egyénért, az egyén sza-badságáért. Alapvető tanítása az, hogy az egyéneknek, minden egyes embernek joga van és hogy a szabad egyéniség kifejlődését elő kell mo-zdítani. Értéket emberben kaptafára sohasem termeltek ki. Küzdünk a primitív ember ellen, mert hiszen az embert nem akarjuk évtizedekre visszataszítani, hanem a XX. század urává szeretnők nevelni. Küzdünk a tömeg és tucat ellen, mert nem tö-megek, hanem szervezett seregek viszik előbbre az emberiség ügyét, az ország jólétét.

Ahogy a kisiparban a minősé-gi munka a keresett, ugyanúgy az emberben is a minőség lehet csak a kiváló és nem a tömeg vagy az el-maradott ember. Ezért van hadako-zásunk az úgynevezett nagyzólo és nagyzólo irányokkal és ezért nem en-gedünk a magunk igazából. Az élet-nek rengeteg feladata van és ezeket

Ahol be nem csaptak és el nem adtak!

MÁDL JÁNOS a Keresztény Iparosok Orsz. Szövetségének ügyv. elnöke

Tíz egynehány évvel ezelött mi is itt ültünk e falak között és szívtuk magunkba a legényegylet tanítását. Jól eső érzés ide visszatérni és meg-állapíthatni, hogy itt most is azt ta-nítják, amit nekünk tanítottak. Ezt a programot nem kell mindig az új hatalmi erőkhöz igazítani és alakíta-ni, mert csak örökérvényű szempon-tokhoz igazodik. A legényegylet min-ket is megmentett attól, hogy az ak-kori áramlatok vak eszköze legyünk. A száz éves legényegylet már tudja, hogy akár győznek ezek az áramlatok és mozgalmak, akár elbuknak, a fel-használt és kihasznált fiatalságot — félig megöregedve és felkészületlenül — mindig magára hagyják a maga életfaladataival szemben. A legény-egylet nagyon szereti és félti a fiait s nem úgy néz rájuk, mint kavicsra az árban, vagy falevélre a szélben; na-gyobb jelentőséget tulajdonít neked, testvér, mint mások, akik esetleg csak azért hívnak, hogy veled egyetlén töb-ben legyenek. Itt számontartják a rád nézve legfontosabb igazságot: hogy csak egy életed van, amelynek mindentől függetlenül is külön ren-deltetése van. Ennek nem szabad el-kallódnia, hanem saját akaratod és a legényegylet irányítása és segítségével kell kiteljesülni. Tárd ki szíved és lelked kapuit a legényegyleti program és nevelő munka számára. Meglátod, nem lesz unalmas, széd benne annyi izgalom, mintha ismeretlen célokért az utcán tüntetsz, azzal a különbség-gel, hogy az utóbbi erőidet szétszór-ja, míg az előbbi azokat növeli és összegyűjti. A legényegyleti program-pontok befogadása legszebb élmé-nyeid és életed legszebb emlékeivé válnak. Elevenebb, fogékonyabb, ru-galmasabb és színesebb leszel tőle; úgy fog hatni rád, mint virágra a tavaszi napsugár. Ez a program rád van szabva, testedre és lelkedre,

egészséges ösztöneidre, vágyaidra és Istentől rendelt céljaidra. Érezni fo-god, hogy lelked vitorláit feszülnek tőle minden szép és jó iránt. Rájössz majd, hogy e program nyomán meg-ismerkedsz önmagaddal, életed és sor-sod lassan kezdedbe szerveződik. Ön-tudatod és felelősségérzeted növekszik és észrevétlenül kialakul benned egy nagy dolog: egy egész ember. Szilárd világnézeted lesz, nem olyan, amilyen a tömehisztertia szuggerál, vagy a törtéteők bedumálnak. Először is hitet nyersz, amelyben nem fogsz csalódni. A hited erősödni fog, mert mélyre, szinte lényegigható ismeretekkel alá-támasztják. A rád kiosztott munká-ból nyert tapasztalatok és próbálko-zásaid rávezetnek majd valamennyi alapvető igazságra s megtanulod ko-molyan venni mindazt, ami fontos az életben. Sokon mások is rájönnek erre, de csak a sír szélén, és neked, a legényegylet már 20 éves korod-ban szállítja. És még egy nagy kü-lönbség lesz közted és mások között: azok a szépet és jót csak mondják, de benned vérré, készséggé és cselek-vő-erővé vált. Ha idáig eljutottál test-vér, akkor a legényegylet már nem fog féltetni, így már részt vehetsz mozgalmakban. Egyenesen küldeni fog, menj és teljesítsd missziódat.

Velünk is ezt tette. Utra indított bennünket azzal a feladattal, hogy az iparosság életébe tartalmat vigyünk, hogy egy egészséges ipari-közszelle-met teremtsünk és készítsük elő en-nek az osztálynak útját a felemelke-déshez. Nagy és megtisztelő feladat volt számunkra, sokan ma sem ért-jük, hogy lehetett tőlünk ennyit el-várni. Mikor szembe kerültünk az élettel, bizony keservesen tapasztal-tuk, hogy a külvilág nem úgy néz ránk, mint a Legényegylet; nem akarták tudomásul venni, hogy pozí-ció, cím és rang, meg pénz nélkül

kaptafaemberek sosem tudják tud-ni megoldani. Küzdünk a primitív ember ellen, akinek csak ösztöne van és kultúrája csak mázól szol-gál. A szabadság legelemibb köve-telménye az ember szabadsága s an-nak teljes kifejlődése. Erkölcsi jel-lemeket, megbízható egyéniségeket

és olyanokat, akikre mindenkor szá-mítani lehet, csak a mi nevelési módszerünkkel lehet elérni. Ezekre van az egész magyarságnak, a ke-resztény iparosságnak szüksége és ezért lehet nekünk mindenki hálás, hogy nem álltunk be a tömeg és pri-mitív embergyártás taposómalmába.

is valakik vagyunk. Hogy értjük a mesterségünket, az rendben van, de hogy a magunk számára akarjuk kamatoztatni, ezt már sértésnek vették. A mindenből kiábrándult idősebb iparosok lemosolyogtak bennünket, a szidők végigmustráltak s akiben egy kis kiszívható erőt véltek, azt vállve-regetve szívesen befogták a maguk szekerébe., az úri-világ megalázott s úgy bánt velünk, hogy nincstelen iparosokkal mindig szokás volt. Ért-hető, hogy sokan menekültek erről a területről és mentődészka lett számukra egy altisztí, vagy kalauz állás. De a legényegylet fiainak nem szabad meghátrálniok. Először, mert tudják, hogy ők valakik, akikkel nem lehet olyan könnyen elbánni; másod-szor, hivatást éreznek, amelyet akor is teljesíteni kell, ha nehéz, harmad-szor tisztába vannak azzal, hogy nagy a tét, amely megéri a küzdel-met és a kockázatot. A mi szem-ünkben hegycsúcsot jelent egy önálló, független egzisztencia; vala-mennyi életpálya közül a legkülönb Néhány évi küzdelem után rájöttünk, hogy a legényegylet nekünk minden-ben igazat mondott és feladataink nem voltak túlméretezve. A külvilág ellenállása közelről nem olyan vesze-delmes, ahogy az első pillanatra lát-szott, sok benne a vakláрма és ku-lissza. Magabizó ember, aki tudja, hogy neki igaza van, bátran rohamra indulhat, a festett világ meg fog ha-jolni előtte. A legényegyleti fegyve-reknek győzni kell: a tisztességes munka biztosítja a kenyeret, az ön-becsülés lebontja a társadalmi korlá-tokat, a tudás és bátorság előtt meg-nyílnak a pozíciók. Már érik a vetés, a legényegylet hangja már sok felől hallatszík országszerte az ipari köz-élet fórumain. Ez a hang és ez a szellem fogja majd közelebb hozni egymáshoz az iparosságot. Már jöhet a program tervszerű megvalósítása, megszervezni és egyetemes célkitűzést adni ennek az annyiszor becsapott és szétesett rétegnek. Mutassa ki egy-szer erejét és igazi formáját, hisz-szük, hogy imponáló lesz és az utá-nunk következő generáció színe-javát fogja magához vonzani.

BIZZUNK ÖNMAGUNKBAN

Az új munkaév kezdetén jó meg-vizsgálni a magunk hogyanállását. **Mi, akik mindig a szép, nemes és jó után vágyódnak, a fiatalság lán-goló lelkesedésével, ma, amikor né-pek sorsa dül el, sorsunk eldöntésé-ben szeretnénk szintén kivenni ré-szünket. A 80 éves magyar legény-egyleti mult, amely biztos öntuda-tot ad, egyben arra is kötelez, hogy az idők pálfordulásán jó irányt vá-lasszunk ki magunknak.**

Az elmelkedő ember agyában ez a régi vers jut felszínre: „Régi dieső-ségünk hol késel az égi homályban?“ **Ma, amikor ott kellene tartani, hogy a közel százéves egyleti mult termé-sét learassuk, sajnos, meg kell álla-pítanunk, hogy nemesak a munkás, de az aratnivaló is kevés. Ennek oka kétségtelen a kisipari munkás-ifjúság szervezetlenségében rejlik. Tele vagyunk jó szándékkal, nemes elhatározásokkal, ősi, népi és ma-gyar erőkkel és mégis minden kivá-lóságunk mellett a szétszóró-dottság teszi lehetetlenné, hogy ez a nagy értékedezet nem vizs-előbbre bennünket.**

Ebben nemesak mi vagyunk a hi-básak, hanem nagyon sokan azok közül is, akik velünk, mint ifjúság-gal foglalkoztak. Jól tudták azt, hogy az ifjúság minden szépért és jóért lelkesedik, hogy az eszméknek tántoríthatatlan harcosa lesz, ezért az ifjúsághoz eszmékkel, ideálokkal közeledtek. Az eszmék alatt azon-

ban emberek húzódtak meg, akik-nek az idealizmus takaróul szolgál-t a maguk céljának elérésére. Ezek az eszmelovagok és ideálpajzshor-dozók okozták azt, hogy ma a kis-ipari ifjúság kiábrándult mind a bal-, mind a jobbírányú törekvések-ből és ott áll szervezetlenül, csaló-dottan az eszmék útkereszteződésé-nél. A kihasználtság keserű szájze, a cserbehagyottság árvasága és a csalódások fájdalma nyomja lelkét és nem tud mihez kezdeni.

Az új munkaév elindításakor viz-sgáljunk meg minden eszmét, ami ma emberekért küzd, de vizsgáljunk meg minden embert, aki eszmékkel jön hozzánk, nehogy újra kiábránd-olni legyünk kénytelenek.

Az eszmék bőrzéjén már régóta van forgalomban a legényegyleti gondolat, a kisipari ifjúság önma-gára való utaltsága, ami sohasem vezethetett esődbe, amire biztosan támaszkodhatunk.

A legényegylet nem szolgál sen-kinek sem ugródeszkául, nem tett embereket magas polcra és a gon-dolata senkiének sem szolgált a mult-ban takaróul. Ez a tiszta mult két-sen mindenkiében bizalmat, akkor, amikor nagyon kevés a tiszta elő-életű eszme, hogy nyugodtan rábiz-hatja nemesak hitét, hanem egész életét a kolpingi eszmére. Ez a biza-lom azonban arra is kötelez minden keresztény kisipari munkásifjút, hogy velünk tartson, hogy azt a nagy magyar munkásifjúsági szór-ványosságot, amely minden siker-telenségnek és csalódottságnak oka, megszüntesse.

A szórványok helyébe tömörü-lések, az elkallódás helyett ér-tékretalálások, a zászlóhagyás helyett hősi kiállás a cél és kö-telesség.

Ha mások nem változtattak rajtunk, önmagunk megfogása hozhat csak eredményt, vihet csak el a célig. Annrya cinikusak és hitelenek nem lehetünk, hogy önmagunkban sem bizzunk.

Önmagam mögött, hiszem azt, hogy érték rejtőzik, magamban meg-találom a boldogulás lehetőségét és magam nem lehetek önmagamhoz hűtelen. A legényegyleti és a saját eszmém mögött az én jobbik énem, az én sorsfordulásom rejtőzik. Ez az eszme is pajzs, de nem titkos dol-gok fedezésére szolgál, hanem védel-mül abban a hareban, amit az esz-mékkel takaródnók ellen kell foly-tatni.

AZ IPAROSOK ÖNKÉNTES BIZTOSÍTÁSA. *A m. kir. belügyminiszter 296.583—1941. sz. rendelete szerint az az iparos, aki az önkéntes biztosításra irányuló bejelentés megelőzően legfeljebb egy év óta se-gédszemélyzet nélkül dolgozik, kor-határra való tekintet nélkül önkén-tesen biztosítható, ha a bejelentés előterjesztését közvetlenül megelőző 10 év alatt legalább 5 éven át bizto-sításra kötelezett munkavállalót foglalkoztatott és a bejelentés elő-terjesztésekor OTI-hozzátartása nin-csen.*

Krisztus szocialis Királysága jöjjön / el a Te országod.

Mint a patkányok...!

Ha süllyedő hajóról volna szó, akkor azt mondanánk, hogy menekülnek a patkányok. A menekülés mindig gyávaság és alsóbbrendűség jele. Sajnos, azonban nem süllyedő hajóról és patkányokról van szó, hanem a magyar kisipari munkásifjúságról, akiknek a soraiban hasonló menekülést látunk. Nagy a gyávaság sok iparosifjában. Ipari diplomával a kezükben otthagyják az önállóság és függetlenség örhélyeit, feladják az egész életüket, eltemetik a multjukat és szebb álmaikat és beszegődnek, — na nem Tarnócára — hanem gyárakba, üzemekbe, munkásnak és kulinak. Nagy lett az árszója bizonyos gyárak munkásságának, nagy lett a becsülete az ideig-óráig való jólétnek. Ha ez a menekülés csak egyes iparágakban fordulna elő a háborús gazdálkodás miatt és a szerszámmelgyógy is csak ideiglenesen hagyná el szakmáját, az ember megértené őket. A helyzet azonban sokkal szomorúbb, jobban el van mérgesedve. A figyelő azt látja, hogy az ipari dezertálás nagy méretet öltött, sőt a külföldre is elért. Tudunk olyan nyomdászról, aki mert kevés kezdőfizetése van, külföldre ment munkát vállalni. Tudunk olyan péksegédről, aki építkezéshez ment segídezni. Tudnánk még számtalan esetet felsorolni, ami mind erre az áldatlan helyzetre világít rá.

Menekülő munkások . . . Menekülő iparosok . . . Mi lesz az őrségváltással?! Mi lesz azokkal az álmokkal, amiket elvetettek, amiknek teremnie kellene? Eladott függetlenséggel, szűkös nyugdíjba tőpörödött kilátásokkal, százszázalékos kiszolgáltatottsággal, na és azzal a néhány pengővel mire mentek? Furcsa ez a fiatalság, amelyik már nyugdíjjal törődik, amelyiknek a függetlenség nem ér fabatkát sem, amelyik csak hajlongani tud. Hát nem az a baj, hogy széles e hazában olyan sokan vannak udvaroncok, lakájok és cipőpucolók? Hát nem az a baj, hogy hiányoznak a kitarató, a következetes és gerincorvadásnélküli emberek? Kiben bízunk, ki fogja átalakítani az országot?

Hajósüllyedéskor a patkányoknak egy lehetőségük van — menekülni. Nehéz időben az ifjúságnak megvan az a lehetősége, hogy küzdjön, hogy emberebb lehessen, hogy energiát gyűjthessen, hogy az izmaik erősíthesse. Lehetőségek! . . . Mennyi, mennyi lehetőség volna, ha

egy kiesít látó szemmel néznének bele a világba. Mennyi lehetőség volna és mennyien boldogulnának is, ha vészmadarak nem kúvikolnának nyug- és nyugdíjakról, hivatali kuliskodásról, feltételezsedett altiszti állásokról, pendlítő villamoskálauzi életekről és háborús szeszomunkákról.

A magyar kötelesség is azt hozza magával, hogy az örhelyeken kitarjunk, hogy a magyar hazának legyen egy erőteljes kisipari társadalma. A haza sem kívánja azt, hogy éppen a kisipari munkásifjúság hagyja ott a munkáját, még akkor sem, ha háborús munkáról van szó, mert ez csak bajt szül. Nem az iparosifjúság kell, hogy hadiüzemekben helyezkedjék el, hanem azok, akik nem tudtak munkát kapni a háború előtt, akik teher-télt voltak a társadalom nyakán.

Fogjuk meg egymás kezét, fogjuk meg a sorsunkat és ne legyünk renegátok. Mondjuk el egymásnak sokszor, nagyon sokszor, neked itt élned, halnod kell. Kelt-sük fel egymásban a hivatás tudatát. Kelt-sük fel azt az idealizmust, amivel elindultunk ezen az életúton. Nem annak van jó szeme, aki a napvilágnál annyira, amennyire lát, hanem annak, aki a homályban is, viharban is menetelni tud.

Ezt hangoztatjuk, ezt kiabáljuk minden ifjúember jülébe szóval és mikrofonerősítéssel, beszéddel és nyomodatermekkel és arra leszünk majd büszkék, ha a vihar elmúlt, ha az idők megcsendesedtek, ha elő a várva-várt béke. Mi látunk, de azt akarjuk, Barátaink, hogy ti is látók legyetek, hogy kinőjjetek a percbembekék és kisszakaszéletek korlátoltságából. Azt akarjuk, hogy az iparosifjúság, amelyik nehéz időket él, amelyiknek vihar dül a feje felett, napfényre találgon, hogy el ne kártyázza a megfizethetetlen és eléggé meg nem becsülhető függetlenségét a háborús idők lövészárkaiban, tankesapdáiban.

Nem az lát, aki a részt látja csak, hanem aki az egészet felméri és felérténi képes. Az ország szívében azt látjuk, hogy csak a helytállás, a viharban is elvégzett munka fog jobb jövőt biztosítani annak, aki a jobb jövőre érdemes, a mi tehetséges, jó munkát végző iparosifjúságunknak.

Első szavunk hálás köszönet a legényegylet elnökének: dr. Csepela Lajos apát-plébános úrnak igazi atyai gondoskodásáért, amellyel lehetővé tette, hogy a szociális szeretet hajléka megnagyobbodjék és alkalmas esz-köz és méltó keret legyen az ifjúság nevelésére. Új házat vett az egyesület részére. Ezt szenteltük fel augusztus 31-én. Délelőtt a nagytemplomban legényegyleti szentmise volt szentáldozással, szentbeszéddel és ünnepélyes tagavattással. Utána az egy-let házának felszentelése, melyet dr. Csepelka Lajos apát-plébános úr végzett. Majd ünnepi közgyűlés. Este pedig műsoros est, a következő programmal:

1. Elnöki megnyitó. 2. Vád és vé-

HÁZAVATÁS MEZŐKÖVESDEN

dőbeszéd. Irta Mécs László. Szavalja Marczis József. 3. „Hejre Kati”, Hubay Jenőtől. Souvenir. Hegedűn előadja: dr. Stingly Zsigmond. Zongorán kíséri: Molnár Tiborné. 4. Strauss János: Bécsi Vér. Keringő. Táncolja: Erőss Éva, a M. kir. Operaház tagja. Zongorán kíséri: Molnár Tiborné. 5. Ünnepi beszéd. Mondja: v. Pintér József kormányfőtanácsos, pápai kamarás, országos elnök. Szünet. 6. Magyar népdalok. Éneklő a Levente Énekar. Vezényel: Lukinich Ferenc karnagy. 7. Pöldini: Farsangi lakodalomból a csárdás. Táncolja: Erőss

Éva, a M. kir. Operaház tagja. Zongorán kíséri: Molnár Tiborné. 8. Liszt: Rapszódia, zongorán előadja: Czibra Valéria zongoraművésznő.

A műsoros est eme programjából első tekintetre is kiérezhető, hogy gyakorlati megvalósítása akar lenni annak az irányzatnak, amelyet az Eligazításainkban és itt az Új Nemes-ségben is kettős SzSz betűvel jel-zünk: a szellemi szint-nek és ezért hálás köszönet a rendezőknek, főleg főt. Tassy Ferenc másodelnöknek és az egylet dékánjának, Czipszer István barátunknak, aki ezzel a rendezésével is megmutatta, hogy a nyári dékánkursusokon hallottakat gyakorlatban százszázalékig meg tudja valósítani.

Délvidéki legényegyletek találkozója és zászló- szentelése Zentán

A felszabadulás óta egyik legszebb ünnepségét rendezte vasárnap Zenta városa. A visszacsatolás óta első tag-avasását rendezte az ottani Katolikus Legényegylet, az ezt követő díszgyűlésen pedig átvette azt a vándorzászlót, amelyet a szegedi legényegyletek a visszatért Bácska legényegyletei számára készítettek és adtak át megőrzés céljából a zentai ifjúságnak. Az ünnepségre már szombaton Zentára érkezett v. Pintér József pápai kamarás, a Kat. Legényegyletek országos ügyvezető elnöke, az esti órákban pedig befutott a szegedi legényegyletek mintegy 50 tagú kerékpáros különítménye. Az utóbbiak megkoszorúzták a zentai 48-as polgri hősök emlékművét, majd a zentai ifjúsággal együtt lampionos menetben vonultak dr. Gusáth György polgármester lakása elé, ahol Kovács D. Géza ifjúsági vezető nemzetiszíni asztalzászlót nyújtott át a polgármesternek. Vasárnap reggel az ország minden részéből több száz főnyi vendégsereg érkezett Zentára, köztük a szegediek 200 tagú küldöttsége a vándorzászlóval. A zászlót és a vendégeket Kapás Sándor legényegyleti elnök üdvözölte, majd Kristóf László a szegedi, Kovács D. Géza pedig a zentai ifjúság nevében mondott üdvözlő szavakat. Árnyas Gyula szegedi legényegyleti elnök szavai után bevonultak a zászlóldíszes hárszorok között a városba, ahol a zentaiak virágesővel fozadták az érkezőket. Kilenc óra felé érkezett a menet az épülő Szent István-templomhoz, amelynek tővében rögtönzött tábortábor oltárnál v. Pintér József orsz. ügyv. elnök celebrált szentmisét és avatta fel a zentai Legényegylet mintegy 200 új tagját, akikhez tartalmaz beszédet intézett. A felavatandók ünnepélyes eskütele után díszgyűlést tartottak, amelyet Tamás Ferenc zentai esperes-plebánus nyitott meg, Kis József, a szegediek szónokája átadta, Kovács D. Géza, a zentai egyesület nevében pedig átvette a zászlót és megfogadta, hogy az alatt a magyar jövőért fog dolgozni és azt fogja építeni az ifjúság. A vidéki küldöttségek szónokáinak sorában Nagyvárad küldöttje emlékezett meg arról a magukkal hozott zászlóról, amelyet az erdélyi visszatérés napjaiban ugyancsak a szegediek adományoztak nekik. A gazdakörök és a Dalosszövetség képviselőinek fel-

szólalása után v. Pintér József orsz. ügy. elnök mondotta a díszgyűlés ünnepi beszédét, majd Tamás Ferenc esperes-plebánus zárószavai és a Himnusz elhangzása után díszmenetben vitték megőrzésre a szegediektől kapott zászlót az egyesület székházába.

Katolikus Munkás- ifjusági Nap Pécsett

Már az elkésett nyár is szépen virágaborult, amikor Pécs utcáin új, színes foltok jelentek meg egyik nap-sugaras vasárnap reggelén és mindenfelé kinyitlakt a házak ablakai, hogy megcsodálják a katonásléptekkel masírozó ifjakat a piros-fehér világlódzó zászlók alatt.

Majdnem ötszáz tagja vonult fel a pécsi munkásifjúságnak, bátran és öntudatosan a zenekar pattogó ütemére.

Az Országzászlónál volt az első megálló, ahol a cserkész munkásifjak ünnepelték a magyar zászlót magyaros lendületre buzdítva munkásleányt és ifjút egyaránt. Utána mindinkább gyarapodó érdeklődés mellett vonultunk a Nemzeti Színház gyönyörű díszletei elé, hogy a Munkásifjúsági Matiné keretében megmutassuk a városnak, kik vagyunk és mi a célunk, vágyunk.

Nagyszerű sikert értek el a villám-beszédek, köztük elsőnek és a legnagyobb hatással Szabényi Ferenc, a Legényegylet I. dékána szerepelt.

Tomboló lelkesedést váltott ki dr. Közi Horváth József előadása is, akit a pécsi munkásifjúság egyszerre a szívébe zárt.

A pécsi Dolgozó Leányok csoportjai pedig szavaló és mozdulatkoros előadásukkal méltó és hatásos befejezést adtak az egész gazdag programnak.

Pécs társadalma így megint közelebb került a legényegyleti eszmékhez és megtanulta még jobban megbecsülni a felnövekvő új iparosnemzedéket.

Ezzel azonban még nem fejeztük be a Munkásifjúsági Napot, mert délután újból megtöltöttük zsúfolóság a színház széksorait és nagy sikerrel adtuk elő a „Fűszer és csemege” c. Csathó darabot. Szereplőink mind egytől-egyik pompásan játszottak, a rendezők pedig egy egész élethű boltot varázsoltak a Nemzeti Színház hatalmas színpadára.

Kolbert Imre
jegyző.

Jó tudni...!

Olyan kisiparos, aki üzemében vagy vállalatában — a tanoncokat és 16 éven aluli munkásokat nem számítva — állandóan legfeljebb két alkalmazottat foglalkoztat, munkavállalóinak nem köteles fizetési szabadságot adni.

Az évenkénti fizetési szabadság legrövidebb tartamában nem lehet beszámítani sem a törvényes munkaszüneti napot, sem azokat a napokat, amelyeken az alkalmazott betegség, miatt nem teljesített szolgálatot, kivéve, ha a betegség, baleset vagy lebetegedés a szabadság megkezdése után következett be.

Az alkalmazottnak nem szabad a fizetési szabadságának tartama alatt ellenszolgáltatásért munkát vállalnia. Ha az alkalmazott ezt a tialmat megszegi, elveszti arra a díjazásra való igényét, amely szabadságának tartama alatt megilletné.

A munkaadó köteles a fizetési szabadság kezdetét és végét, valamint a szabadság idejére kifejtett illetmény összegét az alkalmazottak nyilvántartásába bevezetni.

Hacsak a vállalat helyzete megengedi, a szabadságot az évnek április 1-től október végéig terjedő időszakban kell megadni, mégpedig osztatlanul, hacsak a munkaadó és az alkalmazott a megosztásban kifejezetten meg nem egyeztet.

TÁRSKÉNT NEM LEHET szakbavágó gyakorlatot végezni. Valamely ipar társas viszonyban gyakorlatnak nem minősíthető, mert ipari szakbavágó gyakorlatot csak alkalmazott minőségben lehet megszerezni, márpedig senki önmagának alkalmazottja nem lehet. (138.550—1931. K. M.)

A TANIDÓ LEJÁRTA UTÁN fel nem szabadult tanoncnak az Iparügyi Miniszter 13.907—1940. sz. rendelkezése értelmében, mindaddig, amíg fel nem szabadul, a kezdő segéd részére megállapított munkabért kell fizetni.

ÁRDRÁGITÁSI ÜGYBEN az uszorabíróság a vádlottra kiszabott büntetés végrehajtását felfüggesztette. A m. kir. Kúria ezt a rendelkezést a következők alapján mellőzi. Az árdrágító visszaélést a cselekmény természetét szerint általában aljas indokból elkövetett cselekménynek kell tekinteni, ilyen esetben pedig a büntetés a Bn. 2. §-ának 8. pontja szerint fel nem függeszthető

Széchenyi emlékévé

A napokban indulnak meg az országos Széchenyi-emlékünnepek. Felhívjuk egyleteink figyelmét, hogy kapcsolódjanak be ezekbe az ünnepekbe és ott, ahol illet még nem vettek tervezetbe, sajátmaguk rendezzék meg. Segítségképpen említjük meg, hogy anyagot a rendezéshez a Nemzetpolitikai Szolgálat (Budapest, I., Disz-tér 3. II.) ad. Tudomásunk szerint az egyes vidéki városokban az összes társadalmi egyesületek részt fognak ezeken az ünnepeken venni, miért is a legnagyobb elmaradása feltűnő lenne.

A tanfolyamokat a rendező egyletek társák Széchenyi szelleme jegyében ezeket a tanfolyamokat és iparkodjanak az általa hirdetett felhívásgerzetet minél több magyarban, tagokban és másokban felkelteni.

A budapesti ünnepeken a legnagyobb egyleteket a koszorúküldött-ségben a Szövetség képviselni fogja.

Kedves Szerkesztő Ur!

A bevonulásom napján értesültem a szeretett lapunk útján arról, hogy a megdicsért dékánok közé lettem besorolva.

Innen, a „néhai“ Oroszországból mondok érte köszönetet és további jó munkát kívánok a kitűzött nemes cél eléréséhez. Kívánom, hogy az eddig is elért szép eredményes munkájukat, továbbra is kísérje az jó Isten áldása.

Hazafias üdvözléssel Barlagi Béla.

Az 1941 évi nyári vezető-képző kurzus résztvevői:

Egyházi elnökök: Petres József Szombathelyről, Kovács Aladár Kőszegről, dr. Révész Béla Miskolcra, Mézes József Tárnokról, Gergelyi Jákó Zircről, P. Viszlói László Szécsényről, Pomahazy Gyula Egerből, Sarag Ferenc Csepelről, dr. Patton János Pécsről, P. Gábris Grácián Szegedről és Földes József Budapestről.

Világi elnökök: Bellák Károly Sopronból, Faulhammer Ferenc Somorjáról, Ludvig István Miskolcra, Ruzicska Henrik Csepelről és Fodor Ödön Várpalotáról.

Dékánok, ifjúsági vezetők: Micsicska István és Hideg József Miskolcra, Tellér György és Fehér István Hatvanból, Takács Lajos Sopronból, Merklinger János és Vandlich Antal Szászvárról, Kelédi Ferenc Budapest—Herminamezőről, Eged Lajos Egerből, Auschmbrenner Ernő Zircről, Kósa István és Schae-Antal Sásdrol, Gombási József és Dallos István Vértesszőllősről, Bánnyász László és Szalai Béla Piskéről, Nadbalek László és Szönyeg János Lábatlanról, Mosonyi Lajos Marcaliból, Szabó János és Gartner Imre Kapuvárról, Jenei Sándor és Jakner Tibor Beregszászról, Hajik Mihály, Zubovics Zoltán és Gelencsér József Csepelről, Kovács László és Kiss Gyula Gyöngyösről, Nagy Rudolf és Stokker Ernő Sásdrol, Faulhammer László Somorjáról, Erdei János és Vigh Kálmán Nagy-

károlyból, Vihart Lajos Mezőtúrról, Pogány Péter Somorjáról, Kraemer János Nagykárolyból, Kaszper Lajos Ózdról, Hagyo Kovács János, Mészáros László, Énekes József és Énekes László Ozd-Sajóvárkonyról, Bozó István Szegedről, Langó Ferenc és Kozma István Hatvanból, Kardos József és Karinti Ernő Nagyvázsonyból, Bán Mihály, Zipszer István és Linter Ferenc Mezőkövesdről, Magyar János és Heller József Csongrádról, Bartuch János és Taksonyi János Mecsekszabolcsról, Léka Endre és Jeges Tibor Polgár, ifj. Stecker Mann Henrik Németbolyból, Szakály Dezső Győrből, Kirsch Zoltán és Bálint Andor Kolozsvárról, Hunyadi József Kassára, Kovács D. Géza és Kincses László Zentáról, Nagy Lajos Karcagról, vitéz Varjassy Antal Kőszegről, Hoffmann Károly és Bottlik Béla Pécsről, Seidl Ferenc Sopronból, Nagy László Bpest-Központról, Brebán László Bpest-Gör. kat. Ifjaktól, Molnár Pál Esztergomból, Molnár László Árpádföldről, Scheich Vilmos Rákosszentmihályról, Kovács Béla Árpádföldről, Forlay Gyula Rákosszentmihályról, Boór József Kőbányáról, Deutsch János Csillaghegyről, Liebhárd Gyula Budafokra, Gulyás Sándor Kispesről, Dobos Imre és Hegedüs György Üllőről, Csongár József Bpest-Központról, Hgedüs Ferenc Bpest-Központról, Szelle Miklós Rákoshgyről, Veszeli András Tárnokról, Magyar Pál Pestszenterzsébet-Központról, Gürtler Károly Pestszenterzsébet-Szabótelepről, Csengődi József Pestszentlőrincről.

Magasabbrendű kultúra, szakismeret, nemzetnevelés és a film

— Cserny József —

Lángol, ég körülöttünk a világ! Reng, reszket lábunk alatt a föld. Tűz és vér, mérhetetlen szenvedés és tengernyi könny, letarolt vetések és rombadöntött városok, füstlőgő, izzkös házak — végig, végig, merre csak nézünk — ez ma Európa. Azt mondják, azt írják ezren és ezren, azt olvassák milliók és milliók, szerte ezen a meggyötört világon, hogy a borzalomnak ebből az elképzelhetetlen tengeréből *egy új, egy boldogabb Európának kell megszületnie. Egy új Európának, melyben minden nép meg fogja találni az őt megillető helyét.* Lehet! Hinni szeretném, hogy megsegít bennünket az Isten s így lesz.

De hol lesz a mi helyünk? Magyaroké? Az új Európában?

Mert ne higgye senki, hogy a fegyverek mai véres, lángoló csatája után a nyugalom, vagy tespedés békés holnapja hull az ölébe. Nem! A legnagyobb, s egyben tán a legszebb küzdelem, amit az élet nyújthat, azután

következik, hogy a csatazaj elült: *az ész, a tudás küzdelme.* Ez dönti majd el a népek jövőndő sorsát, ez jelöli ki megillető helyüket értékük, tudásuk, alkotóképességük s mint minden nemzeti érték pillére, erkölcsük alapján. Vetünk és aratunk. A zöld búzatáblákban egy új élet sarjad ki s eredménye a kenyérünk. Fekete kenyér és hófehér cipő egyaránt.

Minket, *magyarokat* — e kérdés tornyosul elem fenyegetően s választ követel — *melyik illet majd meg, a fekete kenyér-e, vagy a fehér cipő?* Az, amelyet ki tudunk harcolni, küzdeni, *nem ököllet, nyers erővel, hanem észszel, tudással, magasabbrendű erkölcsi kultúrával.*

És az új világ kezdetén itt állunk mi, a kat. Legényegyletekre tömörült tízezrek, fiatal, dolgozó magyarok, tagok és vezetők.

Mi a teendőnk?

Az bizonyos, hogy egy magasabbrendű szociális közösség az egyén és összesség, munkás és munkaadó érdekeit feltétlenül azonos síkra emeli.

Bizonyos s feltétlenül szükséges, hogy a közösségben — megköveteli ezt a nemzet egyetemes érdeke éppen úgy, mint az egyes egyén — minden dolgozó, legyén

Legényegyleti vonatkozásban ritka szép zászlószentelési ünnepély folyt le Szentendrőn. A szentendrei negyven éves, sok szépet látott és harcot viselt zászlót megtépázta az idő. Szentendre új zászlót szentelt. A szentelés érdekessége az volt, hogy a zászlóanyai tisztet ugyanaz töltötte be, aki 40 év előtt tartotta szenteltvizi alá az induló egylet jelvényét: dr. Hüttl Dezsőné. A szentendrei ünnepély zenés ébresztővel kezdődött, majd az érkező küldöttségeket a mindig vidám és friss Szőke Lajos világi elnök úr fogadta az állomáson, ahonnan dr. Kucsera Ferenc vértanuelnök emlékkeresztjének megkoszoruzásához vonult ki az ünnepelő közönség. A templomban Németh László pápai kamarás, esperes-plébános elnök szentelte meg a zászlót ünnepi szentmise és beszéd kíséretében. Innen a város-házára vonultak át, ahol díszközgyűlés előzte meg a zászlószentelés beverését. A közgyűlésen dr. Meszlényi Zoltán synopei püspök, országos elnök úr nevében Mádl János központi alelnök köszöntötte az új zászlót. Az ifjúsági szónokok közül Moldován György, Hotz Sándor, Pintér József mondottak lelkes szavakat. Ezután közös ebéd az egylet székházában, majd a Központi Legényegylet futballcsapata mérkőzött a szentendrei fiúkkal. Délutántól kezdve az egylet székházában családias összejövetel volt, ahol Szentendre város egész közönsége élvezte a Kolping vendéglátás kedvességét.

Arany és ezüst készítésében a legnagyobb híre az erdélyieknek volt. Toronyórárt 1600 táján már sok helyen találunk. 1650-ben pedig a zsebóra sem volt ritkaság. Nyomdánk száma 25—30. Sok a vizimalom. Hajó- és hadépítés virágzik. A XVII-ik századból már több szép épületet mutathatunk fel. Ilyen a kismartoni kastély és a lőcsei torony.

Kivitelünk Német- és Lengyelországba, sőt Törökországba is élénk e korban. Második József korában főuraink igen hazafiatlanul viselkedtek. Külföldi árukat vásároltak és lenézték hazai készítményeinket. A hazafias polgárság azonban a magyar iparos mellé állt és nekik köszönhető, hogy oly nagyot haladt az ipar és műipar. E korban rakták le a gácsi posztógyár alapját. Persze a gyár szót nem szabad a mai értelemben venni. Sok kézműves iparost foglalkoztató ügyvezetett manufaktúrák voltak ezek.

A gyapjúkelme gyárak között virágzik a pozsonyi, kishéri, teplici, köpcsenyi, podborjei. Pokrócot és szűrposztót a Felvidéken, fekete gu-bákat Debrecenben készítettek. Gyapotkelmegyár kettő keletkezett, a savvári és cseklézi. Nevezetesebb vászongyáraink: a teplici, bélai, poprádi, felkai, szombathelyi. Fehérítőkallók az ország majd minden részében találhatók.

Selyemgyár volt Temesváron és Belováron, fátlyoggyár Fiumében. A kelmefestés is nevezetes haladást mutatott e korban. Kétfélek és európaszerű elismertek bőrkészítményeink.

Krasznahorka, Alsósajó és Borostyánkő gálicolajat, választóvizet, cínóbert készített. Cserépedényt majd mindenütt égettek. Kétfélek hajókat gyártottak: Budapesten, Pozsonyban, Szegeden, Baján, Sziszeken, Péterváradon, Csetneken, Rozsnyón s Gömör megyében vagy húsz helyen. Rusz-kicán és Bogsnán dgyu- és puska-golyót öntöttek és hámoraikban igen jó acélt készítettek. Kard- és késgyár volt Nagy-Lévárdon, Budán, Légrádon, Gölnicen, Dobsinán, Besztercén, Nyitrán s az előszámlált helyek majd mindenikén sodronyt is gyártottak.

A magyar ipar igazi nagy fejlődése 1825-ben kezdődik, amikor Széchenyi István gróf lángszavával felrúzsa a nemzetet álmából s nemcsak szóval, de tettel is irányt mutatott. A legnagyobb magyar áldott korszakáról majd külön cikkben számolok be. Isten áldja, Testvérek!

Gratulálunk!

Nagy Mihály és Kriklák Vera aug. 24-én tartották esküvőjüket Szarvason. — A pápai legényegylet jegyzője: Schlosser Jenő és Lukácsy Margitka aug. 17-én esküdtek a pápai nagytemplomban. Az esketést Fehér László elnök úr végezte. — Berkes Gábor pénztáros eljegyezte Griesembacher Katalint Pápán.

az földművelő gazda, iparos, vagy kereskedő s szellemi munkás szakismeretének, általános tudásának azon a magaslatán álljon, amelyre szellemi képességei, fizikai adottságai alkalmassá teszik.

Bizonyos, hogy jelen termelési rendünk sok tekintetben elavult. Nem felel meg azoknak a magasabb követelményeknek, melyeket egy új Európa megkíván tőle. A termelés rendjét tehát új alapokra kell fektetni, racionalizálni kell a központilag irányítani.

Az egyes termelő azonban ne csak gépies végrehajtója legyen a központi irányítás rendelkezéseinek, hanem érte meg, érezze át azoknak célját, tudja, hogy mi, miért történik. Csak így tud bízni a közös munka eredményében s csak így válik lehetségessé a nélkülözhetetlen egyéni hasznos kezdeményezés, a vállalkozási kedv minden tekintetben értékes irányított fokozása.

Mi hát a teendőnk? — kérdem újra.

Rendszeres, mindenre kiterjedő oktató s nevelő munka. Észszerű, céltudatos nemzetgazdaság-felesztő propaganda. Egyszóval: korszerű nemzetnevelés.

A nevelő, alkotó, irányító munka legértékesebb segédeszközei korunk két nagyszerű technikai csodája a rádió és a film.

A kultúrfilmek jelentőségét s felbecsülhetetlen értékét az egész világon ismerik. A film a legtökéletesebb oktató eszköz. A film az, mely a legmegfelelőbb propagandát teszi lehetővé. Nincs ma, nem él a földön egy nép, egy nemzet, nincs egy vállalat, szervezet — de nincs egy fejlődni, tanulni vágyó egyén sem, ki a film mindent átfogó értékeit nélkülözhetné. A film előtt leomlanak a tér és idő gátló határai. A szakszerű mezőgazdasági termelés egyes módjait éppen úgy, mint a nagyipar, vagy a magasabbrendű tudomány legújabb vívmányait a maguk természetes valóságában mutatja be a nézőnek úgy, hogy az mindent megérthessen, mindent felfoghasson. Az eredmény pedig jobb, tökéletesebb, mintha a film nézői a bemutatottakat a valóságban látnák s vizsgálgatnák.

A Kat. Legényegyletek Országos Szövetsége munka-programjába illeszti, saját keretein belül — 400 egyesületünk, százezer tagunk részére — megfelelő ismeretterjesztő, oktató kultúrfilmek előállítását és terjesztését. Így kapcsolódik be abba a hatalmas nemzetnevelő munkába, mely hivatva van feltárni nemzetünk előtt boldogabb jövőnk kapuját.

Mindenkinék mindene akarok lenni...

Mindegy nekem.

Lehet ragyogó paloták szemefénye.

A mindent ígérő pénz-Mammon örök rabja,

Bár feneketlen mámort szomjazó vér a törvénye

S vélt örömök poharát fenéig kiüssza:

Mindegy.

Én mégis meglátom benne a lelket,

S ha elmegy mellettem

Gunyes mosollyal bűnbarázdás areán,

Ha felém is kacag belőle a sátán

Én mégis szeretem...

Mindegy nekem.

Lehet nyomorult viskók férge, szegénye;

Kiknek vérző ajkán jajongó szitok lángol,

Nincstelen semmiből nem kerül éltető kenyérré

Bár szemükben ördögi vörös tűz ficánkol:

Mindegy.

Én mégis meglátom benne a lelket,

Ha elmegy mellettem

Átkokat szórva fejemre csupán

Ha késsel támad rám belőle a sátán

Én mégis szeretem...

Mindegy nekem.

Leszek tűz. Égi szent szeretet fával ha fáznak

S a bűn fagyától remegő lelkek ha melegve vágnak

Befűtök a szívemeneékbe, áttűzesítek minden lelket

S Krisztusban újra testvérek lesznek.

Mindegy nekem.

Leszek víz. Krisztusnak kegyelemkútjából

Bűn-nyomortól, éhség, szomjúság lázától

Cserepes ajkakra hús cseppet esorrantok s a lelkek

S Krisztusban újra testvérek lesznek.

Nincstelen semmiből nem kerül éltető kenyérré

Leszek levegő. Hús égi levegőt préselek

Bűnmoecarak, pincelakások gázai közt fuldokló

emberek

Rones tüdejébe. S Isten támasztó leheletétől a lelkek

Krisztusban újra testvérek lesznek.

Halljátok emberek?!

Mindenkinék... mindene... akarok lenni!...

LEHMANN IMRE.

Legényegyleti sorsjáték

Örömmel közöljük a Soproni Kat. Legényegylet 1941 évi augusztus hó 10-én tartott tárgysorsjátékának hivatalos nyereményjegyzékét.

Főnyeremények:

Hálószoza	2799	szám	nyerte
Rádió	6471	"	"
Írógép	15507	"	"
Kerékpár	12417	"	"
Kerékpár	11921	"	"
Öltönyszövet	7347	"	"
Öltönyszövet	4708	"	"
Öltönyszövet	12011	"	"
Csillár	3577	"	"
45 106 139 214 234 257 335 361 372 379			
408 419 487 496 530 536 537 697 713 722			
724 729 739 793 895 903 907 954 955 979			
1017 1084 1114 1134 1150 1164 1183			
1348 1366 1396 1421 1487 1591 1656 1662			
1698 1736 1757 1774 1794 1822 1932 1940			
1956 1965 1978.			
2057 2121 2219 2237 2238 2271 2311			
2390 2400 2459 2515 2521 2548 2606 2620			
2628 2664 2687 2776 2799 2819 2839 2856			
2927.			
3024 3035 3062 3080 3147 3165 3198			
3238 3264 3307 3401 3404 3487 3506 3534			
3564 3577 3580 3585 3689 3729 3741 3834			
3855 3866 3874 3902 3932 3935.			
4001 4005 4062 4081 4154 4166 4170			
4193 4231 4362 4448 4452 4487 4513 4553			
4582 4584 4607 4667 4676 4708 4713 4760			
4897 4905 4927 4951.			
5044 5150 5151 5176ü 5233 5293 5392			
5395 5437 5512 5521 5543 5621 5626 5673			
5679 5711 5734 5865 55945 5992.			
6004 6058 6134 6204 6366 6411 6421			

6431 6433 6471 6510 6522 6525 6548 6572							
6579 6630 6676 6681 6730 6795 6877 6908							
6968.							
7038 7092 7126 7149 7217 7248 7255							
7307 7316 7332 7347 7368 7422 7432 7437							
7444 7467 7481 7521 7522 7620 7634 7654							
7689 7760 7784 7802 7867 7922 7969.							
8026 8049 8070 8173 8181 8294 8369							
8389 8454 8459 8502 8518 8669 8693 8747							
8751 8763 8783 8832 8863 8915 8919 8924							
8995.							
9073 9105 9160 9173 9176 9199 9206							
9293 9337 9353 9356 9515 9575 9614 9740							
9844 9955 9990.							
10022 10034 10063 10074 10121 10125							
10130 10135 10294 10353 10417 10422 10445							
10467 10488 10541 10567 10693 10778 10785							
10888 10893 10906 10925 10946.							
11034 11103 11182 11256 11332 11470							
11534 11539 11563 11585 11586 11681 11696							
11884 11910 11921.							
12011 12056 12064 12138 12167 12197							
12200 12202 12298 12373 12417 12427 12561							
12589 12610 12614 12637 12638 12639 12667							
12679 12696 12724 12780 12791 12856 12898							
12988.							
13024 13031 13032 13073 13092 13200							
13210 13226 13234 13248 13271 13426 13439							
13501 13527 13591 13697 13707 13746 13784							
13813 13838 13842 13855 13858 13897 13912							
13967 13989.							
14028 14102 14164 14175 14201 14222							
14224 14226 14229 14239 14250 14251 14467							
14480 14524 14527 14705 14723 14731 14762							
14834 14866 14869 14877 14886 14945 14966							
14983 14988.							
15013 15016 15073 15182 15388 15348							
15350 15415 15418 15481 15507 15600 15679							
15695 15721 15741 15829 15838 15962 15996.							

Kérelem az egyletekhez

Kérjük a Főtisztelendő Elnök Urakat és kedves dékán testvéreinket, hogy az egyletük területén élő mindazon önálló keresztény iparosokról, akikre egy nagy országos megmozdulás esetén nemcsak legényegyleti, hanem magyar és keresztény szempontból számítani lehet, állítsanak össze egy megbízható névsort és azt az Új Nemesség szerkesztőségébe küldjék el. Nagyon kérjük, hogy ezt a kérelmünket okvetlenül intézzék el, mert amint említettük, nem csupán legényegyleti érdekeket érint, hanem egy más megmozdulásnak is alapfeltétele lehet.

Az Új Nemesség érted él!

Kérjük kedves előfizetőinket, hogy hátralékos díjaikat küldjék be a kiadóhivatalnak.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp. VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.